

“Pim vroeg nooit hoe het met mijn studie ging”

Faisal Mirza (24) studeerde van 2003-2008 Informatica aan de Haagse Hogeschool. Hij werkt nu als zelfstandig webadviseur en hij studeert Bestuurskunde aan de universiteit van Leiden.

“Twee levens heb ik geleid op De Haagse Hogeschool. Het eerste ging over studeren, colleges en tentamens, en dat was oké. Het tweede was mijn sociale leven en dat was geweldig. Op sociaal gebied is de Haagse een topschool. Kijk alleen al naar het gebouw, dit atrium is een schitterende ruimte om mensen te ontmoeten. Dit is geen instelling waar je een nummertje bent. En op welke hogeschool heb je een Halalcorner waar je een vers gemaakt broodje met halal vlees kunt krijgen?

Op de eerste dag dat ik hier kwam studeren, richtte ik met een groepje anderen studentenvereniging MashriQ op. Voor de gezelligheid, maar ook als netwerk voor jongeren met een niet-Nederlandse achtergrond, die in hun omgeving vaak niemand kenden die op het hbo hadden gezeten. Zelf had ik via de moskee altijd veel steun en begeleiding gekregen van oudere mensen die wisten hoe het toe ging in het hoger onderwijs. Dat was belangrijk voor mij, omdat mijn ouders me niet konden helpen met school, ook al was mijn moeder lerares geweest. Mijn vader is in 1973 uit Pakistan naar Nederland gekomen, mijn moeder tien jaar later. Als er een schoolfeest was, of een schoolkamp, vonden ze dat vreemd. Feesten? Met de hele klas naar het buitenland? Dan moest ik ze uitleggen dat dat erbij hoorde.

Mijn ouders hebben ook altijd gezorgd dat ik thuis kon leren. Ik zie bij andere jongeren met een niet-Nederlandse achtergrond vaak dat ze geen eigen plek hebben, met broertjes een kamer moeten delen, waardoor ze zich niet kunnen concentreren met leren. Mijn ouders gaven me een groot bureau voor mezelf, en toen ik in groep zes zat kreeg ik zelfs een computer. Dat was bijzonder toen, in 1996, en ik ben ze er nog steeds dankbaar om.

Als je de eerste bent in je familie die gaat studeren, heb je mentoren nodig. Om je wegwijs te maken, om je te stimuleren, om je aan het denken te zetten. Een van mijn grote mentoren is Pim. Hij nodigt elk jaar de bestuursleden van de studentenverenigingen uit voor een lunch, zo heb ik hem leren kennen. In 2005 begon ik de website wijblijvenhier, waar ik schrijf over politiek, globalisering, de multiculturele samenleving en andere zaken die me interesseren. Pim reageerde op mijn blogs en langzamerhand raakten we steeds vaker in gesprek. We dronken even koffie in de hal, en dan praatten we over het onderwijssysteem in Amerika, of over de ontwikkelingen in China en Rusland. Hij nodigde me uit om deel te nemen aan boekbesprekingen die hij houdt met zijn collega's. .

Pim vroeg nooit het met mijn studie ging. Dat geloofde hij wel. Hij heeft me vooral heel veel geleerd over de wereld, mijn kennis verrijkt. Als ik bij hem zat, moest ik zorgen dat ik mijn notitieboek bij me had om alle titels op te schrijven van boeken die ik moest lezen en toneelstukken die ik moest zien. Door hem heb ik Spinoza leren kennen.

Niet dat we nooit meningsverschillen hebben. Pim is humanist, ik ben moslim. Hij vindt dat een gebedsruimte niet in een hogeschool thuishoort. Ik zeg: religie is onderdeel van mij als persoon, dat kan ik niet thuislaten als ik naar college ga. Je kunt niet tegenhouden dat mensen bidden. Studenten gaan nu naar een leeg zaaltje en gebruiken een stuk karton als gebedsmat. Waarom dan geen mooie ruimte inrichten? Een ruimte voor alle religies, wat mij betreft.

Zo'n Halalcorner kan dan weer wel. Die dreigde een tijdje geleden trouwens te verdwijnen. Het cateringbedrijf, Sodexo, wilde ervan af. Toen ben ik naar Pim gegaan en heb gezegd: Dat kan niet, het is belangrijk dat die Halalcorner blijft. Hij heeft me toen in contact gebracht met de hoogste baas van Sodexo, zodat ik het hem kon uitleggen. Pim is ook heel goed geweest voor mijn netwerk, ha!”